

Förslag till Migrationspolitiskt program

av Jan-Olof Sandgren

Oberoende Kristdemokrat

Vi lever i en tid när partier ständigt uppdaterar sina migrationspolitiska program. Saker som tidigare var teoretiska modeller har plötsligt blivit verklighet, och debatten har knappast hållit jämna steg med utvecklingen. Därför var det modigt av Göran Hägglund att för drygt 2 år sen göra ett utspel, som inte enbart motiverades av hat mot SD. Tror det var en av anledningarna till att jag sökte mig till KD. En annan var Lars Adaktussons engagemang för kristna i mellanöstern.

Nedan har jag listat några 'blinda fläckar', som jag tycker samtliga etablerade partier undvikit att ta med i beräkningen de senaste åren. Allt för att inte avgrunden mot SD ska öppnas under våra fötter. Det har gjort debattklimatet förutsägbart, improduktivt och ibland löjligt propagandistiskt. Kalla det PK-klimat, åsiktskorridor eller vad som helst. Under tiden pågår verkligheten runt omkring oss, med eller utan vår kontroll.

Det som Sverige och Europa upplever just nu är mera en migrationskris, än en flyktingkris. Flyktingströmmen från mellanöstern var den utlösande orsaken. Men ju längre bort från krigszonen vi kommer, desto mer relevant blir det att tala om strömmen av asylsökande, som en ström av migranter.

Världen har aldrig tidigare befunnit sig i en situation, då det varit praktiskt möjligt för människor från fattiga länder att, i stor skala, flytta till rika länder.

Våra idéer om asyl och asylrätt härrör från en tid, när det var självklart att flyktingar bara kunde ta sig till grannländer. Och när det var lika självklart att villkoren som flykting var klart sämre, än att leva som civil i hemlandet.

Att flytta människor från en plats till en annan, löser inte automatiskt deras problem. Det finns ingen anledning att tro att politiska, religiösa, etniska konflikter mellan människor, skulle bli mindre i Sverige än någon annanstans.

Ingen i Sverige (eller väldigt få) vill avstå från välfärdssamhället. Samtidigt vill många ha öppna gränser, i en värld med begränsade resurser, och dessutom vill vi leva upp till devisen: alla människors lika värde. Det säger sig själv att dessa tre saker kommer i konflikt med varandra. Välfärd, såväl som demokrati, förutsätter någon typ av 'murar'. Bra eller dåligt, kan man ju diskutera.

Ju bättre villkor mottagarlandet har, desto större tendens att människor flyr 'till något' snarare än 'från något'. Vårt (på pappret) goda flyktingmottagande, med fri sjukvård, västerländsk boendestandard, gratis utbildning, möjlighet till anhöriginvandring etc, motiverar faktiskt många att riskera livet på Medelhavet. Det finns gott om vittnesuppgifter som tyder på det. Drömmen om ett liv i Europa är en drivkraft, kanske lika stark eller ibland t o m starkare än flykt från krig och förtryck. Läger man därtill människosmugglares överdrifter, kan man lättare förstå att människor säljer sina företag, lånar pengar eller pantsätter sina hus för att skicka någon i familjen till Sverige. Någon, som kanske efter ett par år hamnar i utanförskap och kriminalitet.

Så hur human är egentligen vår flyktingpolitik? Hur många dödsoffer på havets botten beror på orealistiska förväntningar, som vi skapat, eller bidragit till att skapa? Hade syftet enbart varit att rädda livet, hade färre valt att fly. Långt färre hade tagit sig till Sverige, och i första hand dom som varit motiverade att integreras i vårt samhälle. Fler människor hade stannat kvar, för att bygga upp sina hemländer.

Jag skulle vilja se följande förändringar i Svensk migrationspolitik:

Asyl vid gränsen

Att söka asyl vid gränsen, utan identitetshandlingar, ska endast vara möjligt om man flyr från krig som pågår i något av våra grannländer. Annars

ska någon typ av pass krävas. Människor som saknar pass, (och där inget lands ambassad är villigt att utfärda ett sådant), ska betraktas som statslösa och deras fall bör hanteras av FN, förslagsvis UNHCR. Om FN inte har några sådana rutiner idag, bör Sverige verka för att det införs.

Kvotflyktingar

Det ska vara möjligt att söka asyl som kvotflykting, antingen från Svensk ambassad i utlandet eller via internet. Antalet kvotflyktingar ska däremot bestämmas av Sveriges möjlighet till integration, inte av behoven i sig. Om behoven av asyl ökar, ska istället vårt bistånd öka till UNHCR och liknande organisationer.

Välja sida i krig

I krig måste man välja sida. Ingen skulle tycka det vore rimligt om Sverige 1945 hade gett asyl åt Nazistiska krigsförbrytare, med motiveringen att dom riskerar omänskliga straff i hemlandet. På samma sätt är det orimligt att ge IS-soldater asyl, enbart för att dom riskerar att dömas enligt andra principer än vi tillämpar i Sverige. Vill man agera mot dödsstraff, (vilket jag tycker man ska göra) finns andra sätt att göra det, än att skydda grovt kriminella.

Att man riskerar dödsstraff för att man är homosexuell, eller för att man skrivit en kritisk tidningsartikel, ska inte jämföras med om man riskerar dödsstraff för att ha slaktat civilbefolkningen på uppdrag av IS.

Ett annat skäl att 'välja sida i krig' är att man annars riskerar att flytta konflikter från t ex Syrien, till svenska flyktingförläggningar. Ingen skulle drömma om att placera SS-soldater, sida vid sida med överlevande från koncentrationsläger? Ändå agerar vi precis så okunnigt, när det gäller mellanöstern.

Ge Säkerhetspolisen vetorätt i asylärenden

Om jag förstått saken rätt kan Säkerhetspolisen idag rekommendera Migrationsverket att avslå en asylansökan, men Migrationsverket fattar det slutgiltiga beslutet. Jag vill ha en omvänd ordning. Säkerhetspolisen har rimligtvis bättre möjlighet att skaffa information om personers farlighet och kopplingar till internationell terrorism, än en enskild tjänsteman på

Migrationsverket. Den asylsökandes personliga skyddsbehov måste i det här sammanhanget komma i andra hand.

Ensamkommande vuxna barn

Det kan tyckas humanitärt att hellre fria än fälla när det gäller 'ensamkommande barns' ålder. Men i själva verket är det tvärtom. Om en stor mängd vuxna slipper igenom nätmaskorna (kanske en majoritet), får det till följd att riktiga barn måste dela boende med vuxna. Därmed ökar risken för *alla* på boendet att utsättas för droger, trakasserier, kriminalitet och sexuella övergrepp.

Skulle någon enstaka 17-åring av misstag få status som vuxen, är det ett långt mindre problem.

Använd vetenskapliga tester

Använd medicinsk åldersbestämning, för att avgöra tveksamma fall när det gäller flyktingbarn. Att inte göra det, öppnar dörrarna för ett godtycke som är ett långt värre problem, än om något enstaka fall skulle bli felbedömt.

Om inte trovärdiga identitetshandlingar finns, använd DNA-test för att fastställa släktskap vid anhöriginvandring. I annat fall gynnar man en marknad för människosmuggling, där svenska medborgarskap kan säljas för höga belopp.

Inför obligatorisk läkarundersökning för alla asylsökande. Särskilt om man kommer från områden där tuberkulos, HIV och liknande sjukdomar är vanliga. Konstaterad smitta bör inte påverka asylprocessen i sig, men motivera till vård och uppföljning. Asylsökande är ofta trångbodda och sjukdomar kan lätt spridas. Sverige har antagligen sämre immunitet mot vissa sjukdomar, som vi varit förskonade från under generationer.

Etablera begreppet: 'Sekulär Islam'

Vissa hävdar att Islam är en religion som andra, som kämpar för fred och rättvisa och bör skyddas enligt lagen om religionsfrihet. Andra menar att

Islam är en totalitär, politisk rörelse som hotar vårt demokratiska system i grunden. Båda menar sig finna stöd i gamla skrifter, såväl som den politiska verkligheten. Det verkar råda en total begreppsförvirring om vad Islam är för något. Inte minst i den muslimska världen.

Det säger sig självt att en konstruktiv diskussion är omöjlig, så länge man inte har en definition som avgränsar vad man talar om. Därför föreslår jag att man istället för att tala om Islam, försöker tala om 'Sekulär Islam' och 'Islamism'.

Med '**Sekulär Islam**' menar jag den typen av Islam, som förekommit i väst under årtionden. Dvs en tro eller identitet, som lever sida vid sida med andra uppfattningar, utan nämnvärda effekter på det politiska systemet eller på kulturen i stort. Sekulär Islam bör accepteras av samhället, ungefär som vi accepterar Kristendom, Judendom, Buddhism, Ateism... etc.

'**Islamism**' å andra sidan är en totalitär politisk rörelse, som eftersträvar global Teokrati och diktatur. Utan vare sig demokrati, religionsfrihet, yttrandefrihet eller något av det vi idag betraktar som mänskliga rättigheter. 'Islamism' bör bedömas på samma sätt som vi bedömer Nazism, Fascism och liknande antidemokratiska rörelser.

Det har skett en farlig sammanblandning av de här två. Ett exempel är hur uppenbara Islamister, ganska enkelt tagit sig ända upp i partitoppen hos bägge regeringspartierna. Ett annat exempel är ärkebiskopens märkliga samarbete med Muslimska Brödraskapets systerorganisation i Sverige. Att inte hålla isär de här två begreppen leder till att man, å ena sidan bagatelliserar extremism, å andra sidan stigmatiserar hela den muslimska befolkningen. En mycket farlig väg, som kan leda till oöverskådliga konflikter i framtiden.

Första åtgärden bör vara att dra in bidrag och stöd till alla organisationer som vill driva Sekulär Islam i riktning mot Islamism. Därefter bör man ge ökat erkännande åt organisationer som verkar i andra riktningen. Inte minst demokratiska kvinnorörelser, som med rätta känner sig svikna, av såväl feminister i Sverige som det politiska etablissemanget.

Släpp frågan om slöj-förbud

Även om det kan uppfattas som kvinnoförtryck, är det en diskussion som är omöjlig att vinna. Det går inte att bevisa om ett klädesplagg bärs frivilligt eller inte, och att förbjuda klädesplagg är också en typ av förtryck. Däremot måste alla arbetsgivare, såväl offentliga som privata, själva kunna bestämma klädkod på jobbet. En viss klädsel kanske krävs på grund av säkerhet, hygien, eller helt enkelt för att företaget vill ge ett visst intryck. Ingen religion eller kultur ska kunna ta ifrån arbetsgivaren den rätten.

Heltäckande kläder, som även täcker ansiktet bör däremot jämföras med maskering och diskuteras ur ett säkerhetsperspektiv. Det är trots allt viktigt att människor kan identifieras av bevakningskameror, på flygplatser, i köpcentrum och allmänna platser. Eftersom det här är en kontroversiell fråga, som kan vara svår att hantera med rationella argument, vore det bäst om EU kunde hitta en gemensam policy.

Splittra Migrationsverket

Asylinvandring och arbetskraftsinvandring är två olika saker, och bör hanteras av olika myndigheter. Om man har en yrkeskompetens som vårt land behöver, kompatibel utbildning, är i arbetsför ålder, delar vårt lands demokratiska värderingar och inte har något kriminellt förflutet. Då bör det vara enkelt att invandra till Sverige.

Om man söker asyl, utan att kunna styrka vare sig ålder, identitet, ursprungsland eller flyktingskäl, eller om man har kriminell bakgrund. Då måste det av naturliga skäl vara mycket svårt. Dels för att den typen av mottagande är mycket kostsamt, dels för att vi måste skydda oss mot kriminella nätverk och antidemokratiska krafter som vill etablera sig i Sverige. Inte minst drabbas seriösa flyktingar ifall 'fel' människor hamnar på våra asylboenden. Rapporter om trakasserier av oliktankande, rekrytering till Islamistiska organisationer, sexuella övergrepp, droghandel etc vittnar om det.

Om dessa två grupper hanteras av samma myndighet – enligt i stort sett samma regelverk – missgynnas dom som vårt land behöver allra bäst, för att klara ekonomin de närmaste decennierna. Nästan dagligen hör man talas om invandrare som haft kvalificerade yrken, varit väl integrerade

och betalat skatt till samhället, och ändå får besked om utvisning. Detta på grund av någon, till synes oväsentlig detalj i regelverket.

Krossa myter om rasism

Det finns inga belegg för att rasism skulle vara mer kopplat till vita människor än andra. Rasistiska idéer och tänkesätt verkar finnas över hela jorden, bland alla folkgrupper. Att särskilt koppla rasism till en viss hudfärg är i sig rasistiskt, och bör inte uppmuntras av samhället. Arvet efter Mona Sahlin och Masoud Kamali vilar fortfarande tungt, över delar av den svenska offentligheten.

Samhället borde heller inte bidra till att blanda ihop begreppen 'ras' och 'kultur', på det sätt som görs idag. Ras refererar till något som finns i våra gener, och som vi inte kan ändra. Kultur däremot refererar till något som vi förvärvat under vår livstid, *och* som kan förändras. Ibland sker förändringar snabbt, ibland mycket långsamt. Det är en viktig skillnad. Och en av nycklarna till god integration.

Göteborg 14/1 2017

Jan-Olof Sandgren

olof@vishram.se

OBS. Detta dokument omfattas INTE av någon upphovsrätt. Det får fritt stjälas, plankas, citeras, knyckas eller kopieras, helt eller delvis och utan att fråga upphovsmannen om lov.